

Dauffe Lov bekræftede. Det til Besiddelse af disse Eiendomme, var det kun under den Forsætning, at man vilde indbringe det ved Salget Indkomme i Statsklassen eller Lønningsfonden og saaledes tage det bort fra Kaldene. Naar man derimod lader Indtægterne af det Bortarvesættede blive ved Embederne, seer jeg ikke nogen Nødskrænkelse deri, men et Brud med Fortiden og en Fremgangsmaade, som jeg anseer for farlig. Det kunde vel være muligt, at Præstegaardene, der have en stigende Værdi paa Grund af den stigende Production, een gang blive Sognekaldenes sikreste Tilhold. Thi naar Tinden gjøres løs og indsamles i en Fond, der undergives Rigsdagens aarlige Votering, bliver den en langt usikkrere Besiddelse for Kaldene end tidligere; lad saa dog Præstegaardene blive der med deres stigende Værdi. Der er tre Præstegaarde her i Nærheden af Rjøbenhavn, i Sømme og Voldberg Herreder, om hvilke jeg veed, at henved Halvdelen af Jorden er bortarvesættet. Ballerup Sognekald har bortarvesættet 53 Tdr. Land og erholder deraf 53 Tdr. Byg om Aaret; det har tilbage 45 Tdr. Land og erholder i Forpagtningsafgift af dem 135 Tdr. Byg. Dersom disse 45 Tdr. Land vare bortarvesættede tilligemed de 53, saa havde de kun givet 1 Td. Byg pr. Td. Land, men nu give de Sognekaldet 3 Tdr. Byg pr. Td. Land. Glostrup Kald har bortarvesættet 32 Tdr. Land, der give omtrent $1\frac{1}{2}$ Td. Byg pr. Td. Land, det vil sige ialt 50 Tdr. Byg; det har tilbage 48 Tdr. Land, som ere bortforpagtede til en Afgift af 144 Tdr. Byg, altsaa det Dobbelte. Herstedøster har bortarvesættet 18 Tdr. Land for en aarlig Afgift af 18 Tdr. Byg og har beholdt tilbage 49 Tdr. Land, der ere bortforpagtede mod en aarlig Afgift af 147 Tdr. Byg, samt 81 Rd. Er det nu det at berøve en vigtig offentlig Institution dens faste Eiendom af en stigende Værdi, at bortfælg den nu til en Priis, som om 50 Aar vil være meget for ringe? Gjør man ikke derved en Uret imod Kirken? Maa man ikke meget hellere see at faae det ordnet saaledes, at Sognekaldene beholde disse Eiendomme, som da enten kunne bruges eller, om det maatte ansees for hensigtsmæssigt, bortforpagtes?

Hvorfor kræver man overhovedet, at Sognekaldene skulle af med deres Jorder? Det erede 5te Landsstingsmand for 7de Kred (Steel), som i Særdeleshed har været Bannerfører for dem, der vilde stille Sognekaldene ved deres Jorder, udtalte, at det burde see, fordi man jo vilde vurderer Avingerne rundt om i Landet ved alle Præstekaldene forholdsvis efter Harkornet lige høit, og saa var det skadeligt, at de vare store, da de Uligheder, der ere imellem dem med Hensyn til den virkelige Værdi, derved vilde blive større. Men der er jo aldeles Intet, der forhindrer os i at vedtage, at Vurderingen i de forskjellige Egne skal være forskellig og passe til de virkelige Forhold. Han udtalte, at Præsten ikke kan udbringe det Tilbørlige af Avingen. Jeg indseer nu ikke, at det er nogen Grund til at berøve ham den, thi der er ogsaa mange Herremænd, der ikke drive deres Jorder, som de bør, og ligeledes mange Bønder, der ikke ere de allerfortræffeligste Landmænd. Skal derfor deres Eiendomme udparcelleres og indskrænkes til det fornuftigvis mindst Mulige? Jeg troer, at den erede Landsstingsmand er i sin statsøkonomiske Overgaaet for vidt, idet han meente, at det vilde være af saa stor Vigtighed for Landet at faae Størstedelen af Præstegaardsjordene borttagne fra Kaldene. Det, som Præsten avler mindre end Bonden i Gjennemsnit af lige saa store Gaarde, vil dog ikke være saa overordentlig Meget, at man derfor vilde kunne sige, at Landet led et stort Tab; men dersom disse kirkelige Beneficiær virkelig skulle være Landet til saa stort Tab, dersom den erede Landsstingsmand i sin statsøkonomiske Overmener, at disse Landets ældste Beneficiær virkelig bør afsplittes, saa haaber jeg, at han vil gaae et Skridt videre, naar han har opnaaet dette sit Diemed, og rette sine Bestræbelser mod de verdslige Beneficiær, mod Lehn- og Stamhuse, som da heller ikke ere den i statsøkonomisk Henseende allerhypperste Form at besidde Eiendomme paa. Der er foreslaaet, at Præstegaardene skulle indskrænkes til at være til 2 Heste og 6 Køer. Jeg maa nu for det Første gjøre opmærksom paa, at jeg troer ikke, at det er det Almindelige, at et Aulsbrug paa 6 Køer, hvortil jeg antager, at der medregnes